

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbisa hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koroški mir.

Srce nam je od radosti zaigralo, ko je bil pred par leti na slovenskem Koroškem prvič voljen za državnega poslanca, ako ne našinec, vsaj kandi dat naše stranke in ko je tudi v drugem koroškem okraji starosta tamošnjih narodnih boriteljev — Einspieler — pri volitvi propal le za malo glasov. Mi smo bili prepričani, da s to prvo zmagico se ni končan slovenskim Korošcem usiljen boj, temuč vedeli smo, da je to še le pričetek daljšemu boju; upali pa smo, da naši zatirani bratje ostanejo v boji trdni in neustrašeni ter da vsaj ne ganejo z mesta, ki so ga pridobili z velikim naporom. Bogu bodi potoženo, vidi se nam, da smo se hudo varali!

Novoizvoljeni poslanec baron Pino res da ni mogel, ni hotel ali ni smel poznati vseh žalostnih, posebno narodnih razmer na slovenskem Koroškem, on ni hodil v ogenj za naše narodne svetinje, živel je v zasluženem miru in ko se mu je ponudila prava prijika, odložil je po Slovencih podano mu čast, da se odzove poklicu vladarja. Ali vendar tudi ta poslanec bil je, če ne zdatna, vsaj moralčna, duševna podpora drugim slovenskim poslancem. Ko so si slovenski Korošci prvič izvolili državnega poslanca svoje stranke, prodrli so ono železno vez, odpahnili ono moro, ki jih tiščila noč in dan ter jim brez prenehanja kaže ono belo ženo, ki bi rada s svojo smrtonosno koso upihnila življenje našemu slovenskemu jeziku in čustvu, sploh našej slovenski narodnosti. To je bilo prvo delo naših slovenskih sosedov in na to delo smo se tudi opirali ter skušali dobiti več in več tal. To se je videlo ravno pri naporu, ki so ga imeli slovenski poslanci drugih dežel za slovenske Korošce. Ni še dolgo tega, ko je poslanec dr. Vošnjak zagovarjal opravičene težnje slovenskih Korošcev, a ko so zarobnili nemški in nemčurški koroški poslanci, da njemu ni mari Korošcev in da naj se briga za svoje deželane. Temu topemu ugovoru pritrjevali so seve nemški poslanci vse liberalne stranke. Tako je bilo takrat; a ko je ona stranka na Koroškem izgubila jednega svojih poslancev, postala je malo volnejša, nekako poparjena ter kedar so se zopet omenjali slovenski Korošci, izostal je tist zaničujoč in hudoben krik na-

sprotno stranke. Resnica je, da so pred kratkim v nekem odseku državnega zbora začasno dejali raz dnevni red ponižne prošnje slovenskih Korošcev, a že na drugi način in le s tem razlogom, da so se daj časi nemirni in da razprave o jezikovnih stva reh duhove vzbujajo. Dobro, to je bila le začasna odklonitev in stvar bi bila prišla v kratkem zopet na razgovor in gotovo do povoljne rešitve ako — bi jo slovenski Korošci neprenehoma in brez miru podpi rali in netili. Pa kaj se zgodi? Baron Pino se od pove poslanstvu in narodnjaki, ki so zadnjič hrabro zmagali, odpovejo se vsakemu delu ter denejo roke križem! Mislite li, da se v narodnostnem boji kate remu narodu dajo njegove pravice same ob sebi? Nobenemu, in fatalist bi bil, turške vere bi bil, kdor to veruje. Za najmanj korist, za najmanj pravico se mora bojevati in ako nam ne pride takoj, treba je vstrajati, treba je vsaj ohraniti ono, kar smo pri borili, treba je imeti oborožen mir ne pa vreči puško v stran. Zato je že stara stvar, da tisti jalovi, tisti močvirni mir ne velja nič kakor mirna, kužna voda ne velja nič; da torej vse vzdrževanje od politič nega boja, tukaj ne velja nič. Mi ne moremo čisto verjeti, da se hoté slovenski Korošci velikoveškega okraja odtegniti volitvi pa naj jim reče kdor bodi: „pokažite, da hočete res mir in ne volite!“ Korošci, ne verujte takim besedam, ki so vam le nastavljene limanice, da Vas ujamejo le še bolj in da ste jim v posmeh; ne želite si tacega miru, ker to je smrtni mir!

Mogoče, da še ni prepozno; izvolite si hitro kandidata, kandidat pa vsprejmi volitev, ker to je narodna dolžnost, in potem pojdi vsak narodnjak k volitvi; ako propadete, propadete častno, ne pa brez dela. Ako se pa odtegnete vsemu delovanju, spodmaknete nam oporo, na kateri bi mogli delati za vas, kajti tako bi se zaničevali sami in kdor zani čuje se sam, podlaga je tujčevi peti!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. marca.

Brnska trgovska zbornica je sklenila, da se bodo zapisniki tiskali tudi v češčini in se poši-

ljala češka vabila k sejam onim, ki to želé. Predlogi, ki se bodo stavili v češčini, če jim ni pride jan nemški prevod, se bodo v zbornični pisarni preložili v nemščino, kajti zbornica bude se še nada lje pri zborovanji posluževati nemščine. Čehi so bili zadovoljni s tem sklepom, dasi še ne zagotavlja po polne jezikovne enakopravnosti.

Ogerski vladni krogi so nevoljni na Hr vate, ker se hrvatska regnikolarna deputacija ni hotela v vsem udati madjarskim željam. Nadejali so se, da bodo Hrvatje v vsem se udali, zlasti, ker so pri posvetovanjih člani hrvatske deputacije ka zali veliko prijenjivoat. V Pešti se govori, da so veljavne osebe na Hrvatskem močno uplivala na člane hrvatske regnikolarne deputacije, slednji pa neso imeli dovolj odločnosti, da bi se bili mogli spirati temu uplivanju.

Administrativni ravnatelj **homenake** deželne vlade, baron Kučera, je imenovan civilnim adlatusom mesto odstopivšega barona Nikolića.

Vnanje države.

„Moskovskija Vjedomosti“ svetujejo **Avstriji**, da bi se ločila od zveze z **Nemčijo**, ki je proti naravna in jej škodljiva. Poslednja leta Avstrija žalibog ne spoznava tako dobro svojih koristij, kakor jih je do 1870 leta.

Da v **Rusiji** računajo s tem, da je v bliž njej bodočnosti možna vojna z **Avstrijo** najbolje kaže to, da so v Galiciji te dni prišli dva ruska vohuna. Kakor se je pokazalo, je jeden ruski žan darmerski stražnjster, Mihajil Krieger, drugi pa kak višji vojaški častnik in govori nemški, franco ski, ruski in angleški. Prvi je posebno ogledoval vojaške barake v Tarnovem, poslednji pa utrdbe pri Mihajlovcih na ruskej meji in so pri njem našli več narisov, načrtov in drugih kompromitujočih pa pirjev. Tako čitamo v nemških listih, katerim pa v ruskih zadevah ne gre veliko vere, kajti pred par dnevi še priobčevali so vsi zapored pod naslovom „Der rollende Rubel“ notice, kako so na Ogerskem na pošti ujeli par ruskih pošiljatev po 25.000 rub ljev, namenjenih ruskim vohunom, danes pa že čitamo, da o vsem tem ni niti trohice resnice.

O **bolgarkem** ustanku v Rusčuku nam je še dostaviti, da je ženijski batalijon, ki se je pun tal, bil z drugimi vojaškimi oddelki že odrinil v Si listrijo. Na potu so se pa častniki premislili in ukazali vojakom, vrniti se v Rusčuk. Povrnivši se še zjutraj je ženijski batalijon obkolil vojašnico, v katerej je bila pehota in začel je boj. Prefekt je ukazal z zvonenjem sklicati milico. Boj je trajal cel dan, ustajniki so se hudo ustavljali in so se

LISTEK.

O grščini in njeni izreki.

(Dalje.)

I. B (β) izgovarjajo denašnji Helenci kakor v. Zoper to izreko vojujejo erazmovci z meketanjem kratinskih ovca, češ, atični pisatelj ima v veselo igri: „Oδ' ἡλίδιος ὡς περ πρόβατον βῆ βῆ, λέγων βᾶδιζε, a pošteni kostruni ne bodo bečali vi vi, ampak bē bē, kakor od pamtiveka; 2. z navodom Cice ronovim, ki pravi, da grški βίβη se tako glasi, ka kor latinski bini. — Pričalom živalij in ne živečih stvari ni pripisovati dosti važnosti, ker živalsko glašenje se ne da nikdar prav zapisati, in pri današnjih Grkih ovca ne beči vivi, ne bebe, ampak me. Primer z βίβη in bini ničesar ne dopri čuje; Ciceron ga navaja, da kaže izglas z v zad njem zlogu. Veljati mu dajmo tudi za prednji zlog (glede β); tu vprašamo: kako se je pa glasil b v latinščini? Numina postava ima zapisano: Jobis, na mestu Jovis.

V nadpisih se nahaja: serbus, dixit, veneme ritus, amavile, vse dokaz, da se je b v nekem času v Rimu izgovarjal kakor v. Sploh prava izreka črk

b in v v latinščini ni določena. V besedah, katere imajo Latinci izdavnaj z Grki, nameščajo oni b z v: vivo βίω, vado βάινω, volo βούλωμι, tudi Nemci zadnje besede ne pišejo z b (bollen), dasiravno v domačem govoru izgovarjajo takisto. Latinski v v lastnih imenih pišejo Grki z β, ali tudi z ov, zadnje to pač zavoljo natančnejšega izgovora: „Οκτάβιος, „Οκτάβιος, Octavius. Kjer stoji β namesto starega digama, tam se gotovo ni izrekal trdo: βαννίστα, ἀρνεία. Ker Grki trdega tega glasu (b) niso imeli v svoji besedi poznamljanega, pa so ga trebali izraziti, to so ga pisali z dvojnim β (ββ) ali μβ: „Ἀρμύβης, „Ἀρμύβης. Da se je β, t. j. da se je glas pod zna menjem β, glasil mehko (v), dokazuje cirilica, ki je za glas v vzela grško znamenje β (b), in ker za svoj b v grški abecedi ni našla primerneega znamenja, je sama iznašla posebno znamenje (6).

Γ (γ) je v današnji grščini dehav, torej ima pred a, o, u svoj temeljni glas s primesjo deha, kakor v nemščini po nekaterih krajih v besedi Ewig)hkeit, pred e, i in podobnimi glasovi se sliši kakor j: γέρων — jeron; le v γγ in γκ se glasi trdo. Erazmovci stavijo γ v ufporedno vrsto z latinskim g; a γ v tej vrsti odgovarja latinskemu c (ne g), in latinski c (k) nadomešča včasih tudi γ: Caius-Γαίος, Cneus Γνέιος, ter v prestarih grških nadpisih

stoji γ za c. V latinskem ima g sedmo mesto (abe cedno), na tem (sedmem) mestu pa stoji v grščini ζ, sični glas je torej, ki g kuje na ta red; po takem bi si g in γ ne bila sorodna; prvotno je utegnil g imeti glas dž (ž), ζ pa z. Da je bil γ mehak, kaže okolnost ta, da velikrat namešča digamo: γέρω — έρω. V periklejskej dobi se je γ izgovarjal pred γ, κ, χ kakor v, in ta izreka se je ohranila do danes, le v najmanj otesanih grških govoricah se je izgovarjal kot trdi g. Za to trditev govore besede, vzete iz sanskrtā: μέγας — mahat, έγώ — aham.

Δ (δ) se glasi pri Grkih kakor angleški th (v the, that [dhss]), a erazmovci ga izgovarjajo kakor nemški d. Grški δ je taistega glasu s španskim d na konci besede Madrid. Trdi δ je grščini tako tuj, kakor b, g. Trdo se izgovarja le v skupini vt (ud); prav tako vt, μν (ub), γγ (ng).

Z (ζ) je danes Grkom z. Erazmovci ζ dajo glas ts ali dz, češ, da je ζ dvojna črka, predidoci samoglasnik dolžeča, in da je nastala iz dz. Na prvo trjenje pristajamo, in moremo misliti, da v prastari dobi je imel ζ dvojni glas, ki se je pozneje obrusil in posplošil; a druga trdba leži, ker predidoci zob δ, θ, τ nasprotuje glasovnim postavam grščine. Zato so nominativa πατρίς ne πατρίς; poprej bi mogel ζ biti iz zd: „Αθήναζε — Αθήναζε. Dionys in Quintilian

še le udali, ko jim je pošlo streljivo. Poveljniki ustašev hoteli so ubežati v čolnih čez Dunav, pa niso mogli, ker je milica močno nanje streljala, tako da so vsi ranjeni, ter je je močno oviral led. Ostali so morali na majhnem otoku in skriti se za ledene plošče. Ladijo „Golubčik“ odposlali so za njimi, da je je pripeljala nazaj. Prebivalstvo bilo je nekda tako razdraženo, da so le težko ubranili, da ni bilo ustajniških vodij. Po družih poročilih je pa velik del prebivalstva simpatizoval z ustajniki in so je z oken streljalo na vladi verne vojsake. Dokler je v mestu trajal boj, so straže pazile, da nikdo ni prišel v mesto in nikdo odšel iz mesta. Zvečer, ko se je zopet napravil red, bila je razsvetljava. Podpolkovnik Filov je težko ranjen v prsi in na brž ne bode več okreval. Pri vojaškem sodišči so uporni vojaki se večinoma izgovarjali na častnike, slednji so se izgovarjali na majorja Uzunova. Načelnik vojaškega arzenala je izpovedal, da se je mej upornike razdelilo 7000 patron. Pri ruskem podložniku Bollmannu našli so več kompromitujočih pism, ki so se prečitata pri sodnji obravnavi, ki je bila javna.

Ves svet je sedaj radoveden, kaj bode storila Rusija, ko je bolgarska vlada dala v Ruščuku ustreliti tudi dva ruska podložnika. Mnogi listi, mej njimi „Neue Freie Presse“, mislijo, da bode posledica dogodkov v Ruščuku okupacija Bolgarije in morda celo evropska vojna. Govori se, da bode Bolgarijo zasela 15. ruska divizija, ki je sedaj v Odesi. Vojaki se bodo po morji prepeljali v Varno, poveljstvo bode prevzel general Roop, ki je zatega delj bil poklican v Peterburg. Vsi ruski listi obžalujejo, da se je ponesrečil ustanek, vendar dosedaj še ne zahtevajo, da bi Rusija zasela Bolgarijo. Kakor se vidi, hočejo počakati, kako se bode odločila vlada.

Po Bolgariji hodijo nekda srbski agenti, ki pregovarjajo Bolgare, da bi proglasili kralja Milana bolgarskim kraljem, ko bi bilo prisiljeno odstopiti regentstvo ali bi Rusi hoteli zasesti Bolgarijo. Bolgari bodo pač toliko pametni, da ne bodo na prestol poklicali moža, ki je sovražnik Rusije in je predlanskim brez vsacega pravega povoda bil začel vojno z Bolgarijo. Ko bi tudi morda regenti kaj takega nameravali, narod ne bode v to privolil. To bi ne bilo pa tudi nič drugega, kakor novo izzivanje Rusije.

Rizi beju je naročila turška vlada, da naj odločno zahteva, da se kak Rus imenuje bolgarskim vojnim ministrom. Sprva je turška vlada mislila, da naj bi se ta stvar še le rešila, ko bode voljen knez, a sedaj se je preverila, da prej ni mogoče sporazumjenja z Rusijo, dokler ne prevzame vojnega ministerstva kak Rus. Riza bej se je bil obrnil do bolgarske vlade, da ne bi takoj usmrtili upornikov. Negovo ugovarjanje bilo je pa brez uspeha, ker je tedaj obsodba bila že izvršena. Vest, da bi bili konzuli svetovali bolgarskim oblastvom, da naj počakajo z izvršitvijo obsodbe, se pa ne potrjuje.

Italijanska vlada še zna imeti velike težave, ako bode nadaljevala dosedanje vnanjo politiko. Posebno hudo bodo še ruvali proti njej Garibaldijevci. Predvčeraj so imeli shod v Rimu in so sklenili, da se ne bodo udeležili vojne, ko bi Italija pomagala Avstriji proti Rusiji, kajti pozabiti ne smejo, da so se bojevali proti Avstriji in da v Avstriji še dokaj Italijanov čaka odrešenja. Kakor se govori, je ta shod bil začetek agitacij proti vnanji politiki sedanje vlade. — Vladni „Corriere di Roma“ pa poroča, da je Italija že sklenila zvezo z Avstrijo in Nemčijo. V imenu nemškega cesarja je dotično pogodbo podpisal knez Bismarck.

„Standard“, ki ima zvezo s sedanjo angleško vlado, trdi, da se Avstrija vsekako more zanašati na angleško pomoč, ko bi jo napala Rusija. Mi se nadejamo, da se nši državniki ne bodo dali zape-

ljati z angleškimi obljubami, ampak bodo pred vsem gledali, da se mirno sporazumijo z Rusijo. Anglija nam v boji z Rusijo more malo pomagati, sicer bode pa gledala, da se sama okoristi v vojni.

Predvčeraj je bilo v nemškem državnem zboru prvo branje vojaške predloge. Vojni minister je izrekel željo, da bi bila predloga jednoglasno vsprejeta. Ta želja se mu ne bode izpolnila, kajti Richter se je izjavil v imenu svobodnjakov in Singer v imenu socijalistov proti predlogi. Narodni liberalec Bennigsen in konservativec Kardorff sta se izjavila za predlogo, vodja katoliškega centra Windhorst se je pa izjavil, da bode njegova stranka v drugem branji, ko bode že vse ožje volitve končane, se izjavila, ali bode podpirala vladno predlogo. Ker ni nikdo predlagal, da bi se predloga izročila kakemu odseku, pride v drugem branji kar v plenumu na vrsto.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega

V Ljubljani 8. marca.

Predseduje župan Grasselli, navzočnih 23 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje g. župan mestna odbornika Murnika in T. Zupana. Župan Grasselli opomni, da je od poslednje seje Ljubljansko mesto zadela velika nezgoda. Pogorelo je v noči dne 17. do 18. februarja deželno gledišče, kar gotovo vsi meščani obžalujejo. Hvaležno pa se treba spominjati da ta velika nesreča ni postala še bolj občutna za Ljubljansko prebivalstvo in da se je omejila le na poslopje deželnega gledišča. Jako težavno je bilo omejiti požar, posebno, ker je bil v dan požara tolik mrz. Vender posrečilo se je, kar bode priznaval vsak navzočih, slavni prostovoljni požarni brambci Ljubljanski, katera je delovala neumorno vso noč in tudi drugi dan, da je omejili ogenj na goreče deželno gledališče. Velika in izredna zahvala pa gre Ljubljanskemu vojaštvu, katero je ekselencia F. M. L. vitez Keil odredil, da je pripomoglo k udušenju nevarnega požara. Župan pravi, da se je že v imenu mestnega magistrata zahvalil ekselenci za dovolitev tolike vojaške pomoči, da si pa izprosi še posebno pooblastilo od mestnega zastopa, da v njega celoti ponovi iskreno zahvalo mestnega zastopa vojaškemu oblastvu, v prvi vrsti njega načelniku, ekselenci FML. vitez Keilu. Opisavajoč nadalje velike nevarnosti, ki so pretile pri tem požaru, spomina župan Grasselli, na nesrečo, ki bi bila utegnila zadeti rodbino gledišnega vratarja Gogole, da ne bi bila prava pomoč takoj na mestu. Tu gre, to se mora javno priznati, gotovo zahvala mestnima stražnikoma Ižancu in Rusu, ki sta prva po svoji skrbnosti zvedela za požar v deželnem gledišči. Izredna pohvala in zahvala pa gre g. deželnemu glavarju grofu Thurnu, ki je bil mej prvimi na pogorišči in si je po svoji izredni mirnosti in izvedenosti prizadeval, da se je požar kolikor le mogoče omejil, poleg tega pa delal na to, da se je rešila vsa Gogolova rodbina. Velika zahvala gre tudi izvrstno delujočemu magistratnemu uradniku Robidi, ki je bil vso noč na mestu in je z redko mirnostjo in pazljivostjo kot organ mestnega magistrata uztrajal tako dolgo, da se je požar udušil. Zahvala za rešitev Gogolovih otrok gre tudi Roku Rozmanu, Ivanu Kozini, frizerju Obrezi in oficirskemu slugi Juriju Lapajnetu. Vsem tem naj mestni zbor izreče

presrečno zahvalo. Mestni zbor tem predlogom z odobravanjem pritrdi.

Po predlogu podžupana Vasa Petričiča dovoli se jednoglasno policajema Ižancu in Rusu po 10 gl. nagrade. Vsi se potem prisega, novo sprejetih meščanov. Ko g. župan prebere dotične določbe mestnega statuta v slovenskem jeziku, vpraša, novo izvoljene meščane, ali razumejo vsi slovenski, na kar vsi z velikom pritrditvijo in potem store vsi obljubo v slovenskem jeziku.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu vodovodnega odseka o stanju priprav glede mestnega vodovoda in o nasvetu, da je razpisati konkurs za napravo dveh alternativnih podrobnih načrtov. Poročevalec Hribar pravi, da je doktorand in hišni posestnik g. Kotnik opozoril v posebnem pismu do g. župana vodovodni odsek na Kamniško Bistrico, a da se vodovodni odsek ni mogel na ta predlog ozirati, dasi je uvažal, da ne bi manjkalo vode iz tega vira, ko bi tudi Ljubljana postala svetovno mesto, in bi se vodovod lahko združil s Kamniško železnico. Vodovodni odsek je upeljavo te vode tudi pretresal, a opustil je je zaradi velikih stroškov in ker bi številni mlinarji in c. kr. smodnišnica gotovo branili. Voda se ima tedaj napeljati iz Povodja ali pa z Ljubljanskega polja. Voda iz katerega koli teh dveh krajev bode tako dobra, kakor voda na Dunaji z velikih hribov. Razpiše naj se torej natečaj za načrt vodovoda iz Povodja in z Ljubljanskega polja in se nagradi najboljši projekt s 1500 gld., drugi s 1200 gld. in tretji s 1000 gld. Priznanje darila pa nema pravnega nasledstva, da bi se po odlikovanem načrtu tudi graditi moralo. Razpisati se ima natečaj v „Slovenskem Narodu“, „Laibacher Zeitung“, „Wochenschrift für Bautechniker“ na Dunaji in „Narodnih Listyh“ v Pragi. Konečno predlaga poročevalec, naj gre mestni vodovodni inženir g. Wick ogledat najnovejše vodovode v Zagrebu, Požunu in Kraljevskih Vinogradih pri Pragi, poleg njega pa še ud mestnega odbora, kateri bi se posebno poučil o administrativnih zadevah.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— („Slovana“) pesniški del uredoval bode počenši s 1. dnem aprila slavni naš pesnik g. Simon Gregorčič.

— (Šovinizem v šoli.) Večkrat smo že osvetljevali c. kr. profesorja Binderja izzivajoče postopanje ter izrekli, da, ko bi slovenski profesor le desetino tega zakrivil, kar profesor Binder, bi že davno v Šleziji ali pa v Bukovini premišljeval, kaj se c. kr. profesorju spodobi, kaj pa ne. Danes dobili smo zopet jako karakterističen donešek o njem. V realke 4. razredu dal je dijakom nalogo „Lasst uns Deutsche sein und bleiben!“ ter razlagal in proslavljal vse prednosti „der bescheidenen Deutschen“ nasproti Francozom in Slovanom. V današnjem času, ko so celo koroških Slovencev pohlevne peticije v državnem zboru k počitku ali morda „ad acta“ položili, da se duhovi ne razburijo, pač šola ni prostor, da bi v njej c. kr. profesorji à la Binder svoje fanatične kozolce preobračali. To je najstrožje graje vredno, zlasti ako se

hvalita večo mehko grškega ζ mimo latinskega uzbekednega mu glasu; a taka hvala se ne poda latinskemu ts in dz. Res so v latinščini v nekaterih pripadih rabili ss za ζ, ali to so narečne posebnosti, nahajajoče se že v grščini σσσσ — σσζζ. Bizančani so ζ tako izgovarjali kakor današnji Grki, kader so hteli zapisati σ (ts) so pisali τσ, a za dz so imeli τζ. — Razni pisatelji in nadpisi iz najboljših jezikovnih časov kažejo, da se je σ pred β, γ, μ glasil kakor ζ — z, in da so obedve črki pogosto zamenjevali: na kovanem denarju se nahaja Ζυβρσν, namestu Συβρσν. Robot in grob bi moral biti jezik, da bi lepemu yonskemu mestu rekel Tsmyrna ali Dsmyrna. Prav to je tehten dokaz, da se je stara izreka v ustih helenskih ponajveč ohranila. Helenci še zdaj izgovarjajo σ pred β, γ, δ, μ, ρ kakor ζ (z).

Θ (θ) se danes izgovarja kakor angleški th v thief, Φ (φ) kakor f, X (χ) pred a, o, u in soglasniki kakor h (v nemških besedah: Dach, doch), pred e, i itd., kakor h[h] (v nemških besedah: Blech, ich). Erazmovci χ, φ, θ cepijo, dajoči na temeljni glas najmanj h: θ = t-h (t-th), φ = p-h (p-f), χ = k-h (k-hh), po domnevani izreki sanskrtski: φιλοσοφία = p-hilosop-hia (p-filosop-fia), ἐκθρόσ = ek-h t-hros (ek-hh thros). Zavoljo težkega izkovanja so zadovoljni z izgovarjanjem θ — t, χ — k

(posebno v jezikih, ki nimajo tega glasu: italijanščina itd. izvzemši srbščino, kjer se h sicer piše, a ne izgovarja: Hristić — Ristić), φ — f proti svojemu naku. Pravijo nekateri, da φ (f) je pozneje pokvarjen glas; — gotovo je starejši ko čas, v katerem so Latinci pisali fero za φέρω, frater za φράτωρ. Makedonci so pisali za θ časih δ, Eolci φ (φῆρα n. θῆρα), Latinci f (rufus ἐρυθρός). Le današnja izreka more razložiti in opravičiti tako približevanje in izpremenjevanje. — N (ν) pred φ, β, π je bil pri starih μ; taisto je tudi zdaj v novohelensčini. Slaveni ne imajoči ni glasu ni znamenja za grški θ, ga nameščajo v grških besedah nasprotno z f: Fe(θ)dor za Theodor (ne za Friderik, kakor je trdil ruski dopisnik v „Obzoru“.)

II. Samoglasnike α, ε, ι, ο današnji Helenci tako izgovarjajo kakor erazmovci, izjemaj Angleže, ki tudi latinščino in vsak jezik izrekujejo po svoje; ω se danes glasi kakor o (mikron). Ω (in ω) je imel v starodavnosti zategnjen glas, a kakršna je bila ta zatega, danes ne vemo, kakor tudi erazmovci ne, ki ga zdaj potegujejo, zdaj naglašajo (χωλός — χῶλος). Ω se je izgovarjal približno kakor u, kar se posnema iz tega, da se je večkrat izprevrgel v u (Μῶσς — Μοῦσς). V sedanji grški govorici je ω = u = u (κωρός — κούρος — kufos) in celo o (mikron)

prehaja časih v u, (ῥορῶ — ῥουρῶ), po drugem potu, kakor v davni (ῥοῖδουρῶ — ῥῶδω).

Υ (υ) psilon izgovarjajo sedanji Grki za i, erazmovci kakor ü. Ta izreka je bila morda najstarejša. V nekoliko se je po nekaterih krajih Grške do zdaj ohranila, po drugih pa se u ne glasi kakor ü ampak ju. Niže ljudstvo govori ζούλα — ζύλα, κούρα — κούρα. Stari Beočani so ga izgovarjali jednostavno kakor u (υ — ou — u) torej κούνας za kúvas, κέρουζ za kέρυζ. Ta izreka je prešla tudi v nekatere besede novohelenske θρούμνη za θρύμνη. Eolci so pisali pogostoma υ (ypsilon) za o (mikron) in ω (ὄνυμα, χελώνε), a še pogostejše za u (ὑπερ), in ta izpremen je prešel morda v občni (κοινή) jezik, v katerem se piše zdaj več besedi, ne glede na glas in pomen, zdaj z υ (y) zdaj i (i): δρύον — δρίον, ὑδωρ — ἰδρώς, βύβλος — βίβλος. Tudi v najstarejši dobi odgovarja mnogi grški υ (y) latinskemu i: φρύγω — frigo, ὄννος — ἰννος — ginnus, kar bi kazalo, da se je υ (y) glasil kakor dandaues t. j. i. Zavoljo enakoglasja (in tudi neznanja) so pisatelji časih zamenjavali υ (y) z i (i): ὑποκράτης za ἰπποκράτης. Herodian v 2. stoletji naravnost pravi, da se υ, ι, ε, i enako glase. Po vsem tem moremo reči, da se υ (y) glasil v raznih dobah kakor u, ü, i.

(Dalje prih.)

pomislili, da je v rečenem razredu 27 dijakov, mejniji pa **dve tretjini Slovencev**. Od kod predrznost, ali bolje rečeno, nečuvna nesramnost, da se Slovencem dajo take naloge? Ali se to ne pravi jih s pestjo v obraz biti, in kako more Slovenec tako nalogo sploh pisati? In ako jo zgotovi, kakšna bode njegova nota? To so vprašanja, ki se vsakemu razumaiku usiljujejo in na katera pričakuje brzega in odločnega odgovora od pristojnega šolskega oblastva.

— (Grozna surovost) izvršila se je predpreteklo noč na tukajšnjem pokopališču. Lopovi, v katerih je zamrl vsak boljši čut, izpraznili so najprej pušico pri velikem križu. Potem so šli v mrtvašnico, kjer je ležal mrtev otrok, prižgali ondu sveče in zapisali na krsto, da se v obče misli, da v mrtvašnici straši, da pa to ni res, kajti oni (lo-povi) bili so ob 1/2. uri tukaj in se ne boje niti mrličev, niti duhov. Tudi mrtvašnico so, kakor po prej prostor pri križu oskrnili in s tem pokazali skrajno svojo nečloveško podlost. Policija, ki je v tej zadevi pridno preiskavala, je že prijela „barabo“, ki čuje na pridevek „Hopl“. Tudi drugim skruniteljem pokopališča so že na sledu.

— (Vabilo k društveni besedi), ki jo priredi narodna čitalnica Ljubljanska v zgornjih društvenih prostorih v nedeljo dne 13. marca 1887. Vspored: 1. Iv. pl. Zajc: „Pozdrav brodar“, moški zbor z baritonovim samosplovom; solist g. A. Pucihar. 2. S. Gregorčič: „Lavorika na grob možu“, deklamuje g. dr. L. Požar. 3. Liszt: a) „Faust-Valček“, b) „Tannhäuser-Paraphrase“, na glasoviru igra gospica Kubiček. 4. Fr. Gerbič: „Gondoljerjeva pesem“, poje ženski zbor. 5. Dr. B. Ipavec: a) „Lahko noči“, b) „Pred durmi“, poje g. A. Dečman. 6. a) Mendelssohn: Andante iz koncerta za gosli, b) Vieuxtemps: „Airs variées“, igra na gosli g. Eberhart, na glasoviru spremlja g. pl. Janušowsky. 7. Fr. Gerbič: „Moj spominek“, poje mešani zbor. Ustop je dovoljen izključivo le čest. p. n. društvenikom čitalniškim. Začetek ob 1/2.8. uri zvečer.

— (Trgovsko ministerstvo) je odredilo, da se bodo poštni nalogi, ki so bili dosedaj tiskani v dveh jezicah, nemškem in francoskem, v prihodnje za nemške kraje tiskali v treh jezicah, nemškem, francoskem in dotičnem deželnejem jeziku. Taki poštni nalogi se bodo lahko rabili za avstrijske dežele in inozemstvo.

— (Razkosavanje zemljišč. Že večkrat se je poudarjalo, da je razkosavanje zemljišč eden glavnih vzrokov propadu kmetkega stanu. Pripočelo se je, da bi se celo uvel zakon, da se zemljišča ne smejo razkosavati. Sedaj je tudi vlada spoznala škodljivost razkosavanja zemljišč ter sta ministerstvu pravosodja in poljedelstva izdali podrejenim oblastvom ukaz, da naj z vsemi zakonitimi sredstvi ovirajo razkosavanje zemljišč, zlasti naj pa strogo postopajo proti onim, ki posestva kupujejo z namenom, da jih potem na drobno prodajajo. Kaznujejo naj jih, ker se brez dovoljenja bavijo s trgovino, ali pa naj je vsaj prisilijo, da bodo od svojega obrta plačevali davek.

— (Vrsta porotnih obravnay), kolikor je še nismo naznanili, popolniti je tako: Dne 12. marca: Peter Kosec, hudodelstvo uboja. Dne 14. marca: Pri prvi obravnavi: Tone Velepich, hudodelstvo uboja, pri drugi obravnavi pa Abraham Diamant, hudodelstvo tatvine in javnega nasilstva. K obravnavi Diamantovi dovoljen bode ustop le proti ustopnicam, da ne bodo „kriminaldoktorji“ zasedli vseh prostorov, kar je le umestno.

— (Gorelo) je včeraj popoldne v Tivol-skem gradu v dimniku. Požarna bramba je ogenj pogasila. V poslopji kranjske hranilnice naznanil se je požarni brambi na rotovži sumen dim. Uzrok dimu bil je pa samo ta, da se je preveč kurilo. — Zaporedni ognji po dimnikih naj bi bili našim dimnikarjem opomin, da skrbneje in vestneje vrše svoj posel.

— (Iz okna tretjega nadstropja) skočil je danes ob 6. uri zjutraj brambovski novinec Vezel. Poškodovan se je jako težko in ni upanja, da bi okreval. Prenesli so ga v vojaško bolnico.

— (Povožena) je bila danes ob 1/2.9. uri 74letna Marijana Nabergoj na Bregu blizu Cojzove hiše. Povožil jo je nek fjakar. Odnegli so jo v bolnico.

— (Na Krškem) se je dne 6. t. m. ustanovila „podružnica sv. Cirila in Metoda za Krško in okolico“. Predsednik podružnice je Leskovski dekan, g. dr. Šterbenec; namestnik g. dr. Mencinger;

tajnik g. Črnovšek in blagajničar g. Jazbec, slednja dva umirovljena c. kr. uradnika. Podružnica že šteje nekaj ustanovnikov in mnogo letnikov. Ker so na čelu vrli rodoljubi slovenski, se je nadejati od podružnice Krške veliko uspeha.

— (Včerajšnji mesečni somen) bil je prav dobro obiskan. Živine se je prignalo 1174 glav in sicer: 486 konj, 403 volov, 231 krav in 54 telet. Kupčija bila je na govejem kakor na konjskem semenišči jako živahna in se je mnogo živine prodalo.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmečijske družbe g. Gustav Pirc v soboto popoldne 12 dne t. m. ob 3. uri v Stopičah pri Novem mestu.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri drugi obravnavi dne 7. t. m. zatožen je bil Miha Vrhovnik, 25letni kmetijski sin iz Vrhovja. Zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe. V nedeljo dne 17. oktobra je z drugimi funti na Vrhovji žganje pil, potem so šli na Uševco, kjer so pri „Senci“ zopet žganje pili. Nastal je mejniji prepir in pretep — in Miha Vrhovnik je Fr. Pogačarja z gnojnimi vilami po glavi udaril ga podrl na tla. Na to ga je pa Janez Zupanc prijel in na tla vrgel. Vrhovnik se je hitro pobral in stekel, Janez Zupanc pa je šel po J. Pogačarja, da bi še vedno natleh ležečega Franceta domov spravila. Pri Adamičevi hiši skoči M. Vrhovnik vanj in ga udari, na kar se sprimeta. V nastalem boji izvleče Vrhovnik nož iz žepa, ga z zobmi odpre, in sune Zupanca tako silno v levo roko, da mu je žilo prerezal in je Zupanc po groznih mukah dne 3. novembra umrl. Miha Vrhovnik dejanje prizna, porotniki spoznali so ga krivim in sodišče obsodilo ga je na 5 let teške ječe, poostrene s postom vsaki mesec. — Pri prvi obravnavi včeraj bil je zatožen 22letni Tone Jankovič iz Matenje hudodelstva teške telesne poškodbe. — Dne 9. februarja l. l. prerezal je brez vsacega povoda Josipu Vidmarju v Črni vasi žile in kite leve roke, da mu ne služi ne leva ne desna roka več, ker je vsled poškodbe tudi desna roka otrpnela. — Zatoženec je dejanje tajil, a porotniki so ga krivim proglasili in dobil je 5 let teške ječe, poostrene s postom vsak teden. — Razen tega ima Vidmarju plačati 1000 gld. odškodnine. — Včeraj popoldne bil je na vrsti 35letni delavec Silvester Horvat zaradi tatvine in vlačuganja že enajstkrat. Jedva iz zapora izpuščen, ukral je svojemu gospodarju Gregorju Praprotniku srebrno uro in veržico. Porotniki so vprašanje krivde potrdili, kakor tudi vprašanje, da je zatoženec tat iz navade, in sodišče obsodilo je Horvata na 4 leta teške ječe, poostrene s postom vsak mesec.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. marca. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je sklep delegacij sankcionovan.

Peterburg 9. marca. Car in carica vsprejela predvčeraj Lobanova. — „Journal de St. Petersburg“ pravi v članku o dogodku v Ruščiku: Na prošnjo ruskega veleposlanika, kateremu se je pridružil tudi nemški veleposlanik, naročila je Porta Rizi beju, naj ujetnike obišče in prepereči, da jih ne bodo trpinčili. Članek okončuje: Potrpežljivost ima svoje meje, sedaj so prekoračene.

Sofija 9. marca. Vest o mobilizaciji in o skornem sklicanju sobranja so neistinite.

„Dijaška kuhinja“ v Celji.

Izkaz darov: Posojilnica v Celji je darovala 100 gld. — kr. Društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 „ — „ Kot pokrovitelji so ustopili: Gosp. drž. in dež. poslanec Mih. Vošnjak in uplačal znesek 50 „ — „ Gosp. J. Detiček, c. kr. notar v Gornjem Gradu 50 „ — „ Gosp. Davorin Škerbec, vikar v Konjicah 50 „ — „ Gosp. Janez Sehepitz, trgovec v Konjicah 50 „ — „ Podporniki z uplačanim letnim doneskom po 5 gld. so: Preč. gosp. Fr. Mikuš, nadžupnik v Konjicah 5 gld. — kr. Preč. gosp. Ivan Modic, župnik na Prihovi 5 „ — „ Gosp. Jan. Pospisil, lekarnar v Konjicah 5 „ — „

G. M. Ogorevc, trgovec v Konjicah 5 gld. — kr. G. dr. D. Prus, zdravnik v Konjicah 5 „ — „ G. Mih. Novak, c. kr. sod. pristav v Konjicah 5 „ — „ Gospa Josipina Prus, roj. pl. Uhl v Konjicah 5 „ — „ Preč. gosp. Karol Gmeiner, župnik Širski 5 „ — „ Preč. gosp. Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu 5 „ — „ Preč. gosp. Ant. Fröhlich, nadžupnik v Slatini 5 „ — „ Gosp. Andr. Elsbacher, trgovec na Laškem 5 „ — „ Gosp. Reich Anton, c. kr. uradnik v Gradci 5 „ — „ Gosp. dr. J. Mursec, v Gradci 5 „ — „ A. Brumen, c. kr. sod. pris. v Slov. Bistrici 5 „ — „ Slavna rodbina Šket v Dramljah 5 „ — „ Gosp. Turnšek, trgovec v Nacaretu 5 „ — „ Fran Skaza, veleposestnik v Šmariji 5 „ — „ Gosp. dr. Josip Vošnjak, dež. odbornik v Ljubljani 5 „ — „ Gospa E. Žolgar v Celji 5 „ — „ Preč. gosp. J. Žičkar, vikar v Celji 5 „ — „ Gosp. Jan. Jerman, trgovec v Celji 5 „ — „ L. Baš, c. kr. notar v Celji 5 „ — „ dr. Ivan Dečko v Celji 5 „ — „ Preč. gosp. L. Potočnik, dekan v Gornjemgradu 5 „ — „

Kot podporniki z mesečnim 50 kr. so pristopili:

Gospodje Fr. Kugler, Ivan Janežič, F. Rojnik, Vehovar, dr. Horvat, dr. Urb. Lemež, dr. Vrečko, Robič in T. Schuch in so uplačali v znesku po 50 kr. vkup 4 gld. 50 kr. Gosp. Ivan Gaberšek, tajnik na Vranskem, je uplačal za 4 mes. 2 „ — „ Darovali so:

Slavna banka „Slavia“ po glavnem zastopniku g. Iv. Hribarji v Ljubljani 20 „ — „ Preč. gosp. Martin Holz, kaplan v Čadramu 1 „ — „ Gosp. Skaza v Šmariji pri Jelsah je dalje nabral od raznih častitih podpornikov v Šmariji darov 36 „ 80 „ Gosp. Mih. Novak nabral od g. Janeza Pospisila v Konjicah dar 2 „ 18 „ in od drugih čast. podpornikov v Konjicah 7 „ 50 „ čitalniški udje Celjski so darovali 16 „ 50 „ vkup nabranih 560 gld. 48 „

Prisrčna hvala vsem častitim podpornikom, posebno gg. N. v Konjicah in Skazi v Šmariji, ki sta darove nabirala.

Zgoraj izkazanih 150 gld. od posojilnice v Celji in od društva sv. Cirila in Metoda je bilo že lani v ta namen podarjenih in tudi za hrano dijakom porabljenih, ker se revni dijaki že tri leta podpirajo. V ta namen je preje darovalo več prijateljev ubogih dijakov in mej temi omenjamo gg. notarja Detičeka in Hausenbichlerja, ki sta blagodušno z izdatnimi zneski podpirala naše namene. Zdaj je pa vedno večja potreba, ker naši slovenski dijaki ne dobivajo več hrane po hišah in to nas je prisililo ustanoviti društvo „Dijaška kuhinja“ v Celji.

Od vseh stranij dobivamo priznalna pisma, da smo pravo zadeli, za kar se prav lepo zahvaljujemo in prosimo, da bi še drugi rodoljubi in prijatelji naše učeče se mladine, ki še neso pristopili k društvu, blagodušno po svojih močeh darovali v ta blagi namen.

Celje 8. marca 1887.

Maks Vršec.
blagajnik.

Razne vesti.

*(Bivši jezuitski general Beckx) je v petek umrl v Rimu. Rojen je bil 8. febr. 1795 v Schemu v Belgiji. Leta 1819 je ustopil v jezuitski red, in leta 1847 so ga izbrali prokuratorjem avstrijske provincije. Ko so 1848. leta iztirali jezuite iz Avstrije, šel je v Lōwen, kjer je bil rektor kolegiju, ko se je zopet v Avstriji dovolil jezuitski red, postal je superior za Ogersko, potem pa provincijal za Avstrijo. 1853. leta bil je voljen generalom reda. 1884. leta se je odpovedal temu dostojanstvu zaradi starosti. Njegov naslednik je bil Ant. Anderley. Beckx je za Metternicha mnogo uplival na avstrijsko politiko.

Avstrijska specialiteta. Mnogoletna izkušstva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena skatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik in Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (19-2)

Tuji:

8. marca.

Pri **Sionu**: Kraus z Dunaja. — Brdar iz Zagreba. — Dr. Berger iz Kočevja. — Wunderlich z Dunaja. — Lewits iz Gradca.

Pri **Mallét**: Weiner, Hofmann z Dunaja. — Kramer iz Celovca. — Jaklič, Hofmann iz Kočevja. — Buchler iz Trsta. — Goldberger z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Blatnik iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

5. marca: Lenka Tomč, posestnikova hči, 6 let, Cesta v mestni log št. 1, za škrlatino. — Ivana Rechberger, mestna ubaga, 43 let, Karlovska cesta št. 7, za spridenjem spodnjih telesnih delov. — Pavi Bišof, pisarjev sin, 1 leto 1 mesec, Poljanska cesta št. 18, za vnetjem možganov. — Ana Bobič, delavka, 27 let, Zabjak št. 5, za jetiko. — Alojzija Babnik, železniškega paznika hči, 3 leta 6 mesecev, Sv. Petra cesta št. 8, za škrofeljni.

6. marca: Gašper Zupanc, c. kr. pismonos v pokoji, 81 let, Poljske ulice št. 11, za mrtvoudom. — Milan Svetek, uradnikov sin, 3 leta, Nove ulice šte. 5, za vnetjem možganov.

8. marca: Andrej Lukandič, kaznjeneec, 29 let, Ulice grad št. 12, za Brighovo boleznijo.

V deželnej bolnici:

5. marca: Janez Zajc, dninar, 28 let, za pljučno tuberkulozo.

6. marca: Jakob Praznik, gostac, 53 let, za rakom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 9. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.99	Špeh povojen, kgr.	68
Rei,	5.04	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.55	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.06	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.87	Telečje	54
Koruz,	5.04	Štejnako	60
Krompir,	3.03	Kostrunovo	38
Leča,	11	Pišanec	55
Grah,	10	Golob	20
Fisol,	11	Seno, 100 kilo	285
Maslo, kgr.	1	Slama,	285
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	60	„ mehka,	410

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. marca	7. jutraj	741.16 mm.	- 3.2° C	brev.	megla	
	2. pop.	740.88 mm.	9.2° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.82 mm.	5.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 8.7°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78	gld. 78.10
Srebrna renta	79.75	79.60
Zlata renta	108.70	108.80
5% marčna renta	95.50	95.75
Akcije narodne banke	849	849
Kreditne akcije	275.20	276.20
London	128.30	128.25
Srebro	—	—
Napol.	10.14 1/2	10.14
C. kr. cekini	6.03	6.03
Nemške marke	62.80	62.75
4% državne srečke iz l. 1854	25.7 gld.	125 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	96	40
Ogerska papirna renta 5%	85	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	210	—

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

prporoča svoja zelo uspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

Išče se popolnem zmožnega

pomočnika (komis)

za trgovino z mešanim blagom na deželi.

Ponudbe z dokazi večletnega samostalnega službovanja in z naznanilom referenc po upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(142-2)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALETA (Osteocolle sans odeur pour clarifier).

Izmenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastonj. (840-30)

Prodaja smrekovih sadik.

V c. kr. centralni drevesnici pod rožnikom proda se 4 milijone triletnih, lepih, presajenih smrekovih sadik v skupinah po tisoč kosov, katerih vsaka z zavijanjem vred stane 2 gld.

Naročila vsprejema c. kr. dež. gozdno nadzorništvo v Ljubljani do konca marca t. l.

(136-2)

! Za zimsko zdravljenje!

Nova napelnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

1 stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.

Prodaja (802-20)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-75)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. koledvora).

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje županijske kraje vsprejme **dobro in jak. priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1947“ poslati temu listu. (70-11)

Umetne

(41-14)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Skušena šupa za živino

po 50 kr.

Ta prav dobra šupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta šupa trganja po črevih, bezgav, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vnetnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dajo mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom same 2 gld.

Dobiva se v (808-20)

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislino)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy, lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začnjenju se sušice (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluć, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapneni). — Proti pomankanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnemu pomaga veeuplavno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zalizenje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovješe zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znamenitizdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi s apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da

je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vsolej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček s apnom-železom iz Franziskus-lekarni na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitu varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošilja pismena naročila).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijalnih mest. (854-24)

VIZITNICE

prporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-22)

LJUBLJANA

Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.